

Πρίβεζας κάστρα 'πίφτανε, Πρίβεζας κάστρα ντούρα,
ντίν ξέραμε τί γίνεται 'σ'την άνακατοσουρα,
ισοτί γιαλός 'φουρτούνιαξε κι 'ιρχόταν άνω κάτω,
τορπίλαις μπλομυ ικάνανε κι' 'ιπίρτανε 'σ'τον πάτο,

Καραμπουρού, Καραμουρού,
κ'ιός ντίν χρωσάφ 'σ'τη Μιχαλού ;

Φρενοκομείο 'γίνηκε τής ντόξας τó ρημάδι,
πέντα Πηγάδια τó πρωί, πενήντα όθó τó βράδυ,
Ρεβένι, Μάτι, Μενεζίς, Μελούνα, Βελιστινό,
τί πόλεμος άλητινά σαν φόρσα ντίλ νταστινό,
άρτικ Κουβέρνο 'πρόσταξε τó πώς νά γίνουνε ούλα,
άρτικ Αύλή 'επρόσταξε μέ τή 'ντική της βούλα,
μουσιρ 'Έτιμ ίριχτήκε, 'σταθήκαμε 'σ'την πάντα,
ίτρώγαν Σακουντ'άκηδες Βασιλική λοκάντα,
σειρά σειρά κοτόπουλα, τσανάκια και τζομέλκια,
καφφέ μαφφέ, φιλάν φιστίκ, μά τίποτα ντουφέκια,
ισοτί μέτ' μίρα χωριστή, Παρασκευή μεγάλη,
'Επιτελείο βάλθηκε 'σ'α πόνητα νά τó βάλη,

λαίμοι μας ίξοσιόστηκαν
ντίχως νερό για βριζίμο,
ποντάρια μας ίπριστήκαν
άπ' τó πολύ τó τρέξιμο.

Τελετόνιε πατιρντί—σιφουτ, τελετόνιε νταχτούρι,
χαζίνις Σουλτάνου γιάκ παρα, πλερόνιε τó Γεζαούρη,
τó Κάϊφερ άγρίψι, ντίν έχει παίζει γέλα,
τó Ντεληγιάννη 'λούφαζε, τó πρώτο πακαρντίλα,
Σουτσάρα, Τίστα, Κάουφμαν, Λόου, Λιτάν και Μπόντιο
μέ ντούλους και μέ ντούλαις
ίρτάσανε 'σ'τους Γρουονκλάρ γιό νά γενουίνε ίμπόντιο
σί κλεφτεριάς ρεμούλαις.

'Αρτικ άκόμα τó Χαμίτ ντίν έθγαλε φηρμάνι,
Ζαχμ ίρέντης ντίν 'μίλει τί κάναε, τί νέν κάναε,
κι' ένιτε νά 'δούμε μπακαλούμ, βραντζάεις Ξημερόναι,
χαμπίρια πάνα κι' έρχοντα, κι' έίρηνη ντίν τελετόναι.

Τρέχου, ίρωτων πολλοί
τέτοιο ζόρικο Κουδέρνο,
κι' έλλ' έντ' άλλων τούς 'μίλει,
γιαέ σου Γιάνην, κουκιά σπέρνω.

Φουκαραλί, παρσιζλί, και τού νταχόλου φόρα,
μά 'γίνηκε τó 'γίνηκε, Τεφφέ-Πασσα, και τώρα
μέ τόν ίρέντη Φασουλή
τέλιωμεν τó συνθήκη,
κι' άρτικ μέ τέλης πτό πολύ
νά πάρες χαρτζήλια.

Γεζαούρηδες ίξόνησαν, 'σηκώθησαν 'σ'το πόδι,
κι' άκούε νά λέν ίμπόρια κι' ύντραγγυρο βροντώδη,
μπάλαις ίβάζαν άντεμαϊναίς μέϊς 'σ' έντετα τά κανόνια,
Ραυτόπουλο τορπιλιτή ντίν έχει πιά γαλόνια,
ισοτί κουμπάρες Πρίγκηπα ντίν ξέρω τί τά γίνη,
Ναυτοντικείο 'γραψανε για σίγουρα παγαίνε,
άρτικ πολλαίς 'ιπυροταις ίγίνηκαν παντού
και τόσους ίδικάζουσε και λέν εγγαγιός ύλντού»,
κι' άδραντινί σικτιμινί, βρέ Τουρκαιλά κενέση,
μή ποχ' χαλός τó κέρι,
κι' 'Αλλάχ κερμ τί γίνεται τού χρόνου τέτοια 'μίρα...
Τ.—Σούτ, σεσταίμε σουρατινά, σικτιρ από 'ντό πέρα.

Και κομψόσαι ποικιλίαις μ' άλλων λόγουσ άγγελίαις

'Ο Νίκος ό Μακρίτης, φίλος άγαπητός,
πού θά νηθί σι 'λίγο ντόσους θυνακός,
άνήλικός 'σ'την Πόλι μνηστήρας βακουλός
μ' τού Παπαποστόλου την Κλεισάραν ήδη,
σπανιόστην κόρημ μέ χάρει και μαλά, κι'
ό Φασουλής ευχήρη τού κόσμου τó καλά.

Λοιπόν 'Επαμεινώνδας ό και Χριστόφορος,
τού βοθός τού μέισου Γαλλέση προσλήθη,
άνηγαρόνι τώρα ένικός 'Ασκληπιός,
και μέ βαβών μεγαλίον κι' έπαινος άντημαίση.

'Ιστορία τού Πολέμου τού 'Ελληνο-Τουρκικού,
έργον τού Σπη'ιωτοπούλου, βιβλος έκ τού συκοίου,
περισκουδουσεσ και' δια κι' 'Ιστορία ίουτανή,
πάρε την, ήμεθεστί την, πριν άνάρπιστος γενή.

'Ανδρία Καραβίτσα βιβλιον έκ τών πρώτων,
τούτέστιν ό Ζ η σ 1 άνο σ όπου θά κάμη κρόνον,
άνάστου τής σήμας τού φίλου συγγραφέως,
πού μέϊς 'σ'τους κορυφώσεσ καλείται κορυφώσε.